

DIN CUPRINS:

Decontul e-TVA

pag. 5

Compensare dividende
cu prețul autoturismului
vândut asociatului

pag. 7

Suspendare temporară a
activității. Aspecte fiscale

pag. 12

Monitorul Contabil

100% siguranță legislativă și maximă economie de bani

Ce au verificat inspectorii fiscali în primul semestru al acestui an!

Un raport al ANAF pentru semestrul I al anului 2025 scoate în evidență principalele ținte ale inspecției fiscale din această perioadă. Activitatea de inspecție fiscală a urmărit, în mod special, creșterea conformării voluntare la declararea obligațiilor fiscale de către contribuabili.

ANAF, prin activitatea de inspecție fiscală, a desfășurat două tipuri de acțiuni care presupun interacțiunea de la distanță cu contribuabilul:

- **emiterea notificărilor de conformare**, care reprezintă un document prin care ANAF transmite contribuabililor (plătitori prezumtiv selectați pentru efectuarea inspecției fiscale) riscurile fiscale identificate, în scopul reanalizării situației fiscale și îndeplinirii obligațiilor fiscale, conform prevederilor legale, ori al clarificării riscurilor fiscale notificate, după caz;
- **efectuarea de acțiuni de verificare documentară**, care constau în realizarea unei analize de coerență a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului pe baza documentelor existente la dosarul fiscal, precum și pe baza oricăror informații și documente transmise de terți sau deținute, care au relevanță pentru determinarea situației fiscale.

De asemenea, în raport s-a menționat intensificarea acțiunilor în domeniul **prețurilor de transfer** și al **acordurilor de preț în avans**.

În ceea ce privește activitatea de verificare a situației fiscale personale, a continuat dezvoltarea programului de **verificare a situației fiscale personale (VSFP)**, respectiv de **verificare documentară (VD)**, pe baza analizei de risc, la nivel național, pentru toate categoriile de persoane fizice care prezintă risc de neconformare la declararea veniturilor impozabile.

În fine, **cinci noi criterii de risc fiscal** au fost identificate, printre care:

- existența unor societăți cu obligații fiscale restante care figurează cu sediul social la aceeași adresă;
- identificarea de diferențe între impozitul minim pe cifra de afaceri declarat în situațiile financiare anuale și cel declarat în declarația privind impozitul pe profit;
- neconcordanțe la completarea declarațiilor D101 pentru două perioade consecutive;
- marja profitului operațional (EBIT margin) inferioară valorii mediane a marjei profitului operațional pentru domeniul respectiv de activitate.

Opinia specialistului!

Recunoașterea cheltuielilor și veniturilor în contabilitate

Așa cum precizează Legea nr. 82/1991, contabilitatea este o activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute de o companie. În acest scop, contabilitatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acesteia, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori.

Situațiile financiare sunt documente extrem de importante, pentru că prezintă imaginea reală a unei firme, adică ce are în patrimoniu, ce datorează și cât de bine merge activitatea. Prin aceste situații, orice persoană interesată (investitori, bănci, parteneri sau autorități) poate înțelege corect cum stă compania din punct de vedere financiar.

O situație financiară bine întocmită trebuie să reflecte fidel realitatea, adică să prezinte informațiile corecte, complete și fără denaturări. Doar așa se pot lua decizii bazate pe fapte, nu pe aparențe.

Conform Reglementărilor contabile conforme cu

continuare în pagina 2 →

→ *urmare din pagina 1*

directivele europene (O.M.F.P. nr. 1.802/2014), precum și standardele internaționale de raportare financiară (IFRS), recunoașterea reprezintă procesul prin care un element este înregistrat în contabilitate și inclus în situațiile financiare, atunci când este probabil ca beneficiile economice viitoare să revină entității sau să fie cedate de aceasta, iar valoarea elementului poate fi evaluată în mod credibil.

În cadrul acestei perspective, veniturile și cheltuielile se recunosc în contul de profit și pierdere pe baza principiului independenței exercițiilor și a principiului prudenței, astfel încât rezultatul obținut să reflecte realitatea economică a activității desfășurate.

Elementele direct legate de evaluarea performanței financiare, prin intermediul contului de profit și pierdere, sunt veniturile și cheltuielile.

Veniturile constituie creșteri ale beneficiilor economice înregistrate pe parcursul perioadei contabile, sub formă de intrări sau creșteri ale activelor ori reduceri ale datoriilor, care se concretizează în creșteri ale capitalurilor proprii, altele decât cele rezultate din contribuțiile acționarilor.

Cheltuielile constituie diminuări ale beneficiilor economice înregistrate pe parcursul perioadei contabile, sub formă de ieșiri sau scăderi ale valorii activelor ori creșteri ale datoriilor, care se concretizează în reduceri ale capitalurilor proprii, altele decât cele rezultate din distribuirea acestora către acționari.

Veniturile sunt recunoscute în contul de profit și pierdere atunci când se poate evalua în mod credibil o creștere a beneficiilor economice viitoare legate de creșterea valorii unui activ sau de scăderea valorii unei datorii. Recunoașterea veniturilor se realizează simultan cu recunoașterea creșterii de active sau a reducerii datoriilor (de exemplu, creșterea netă a activelor rezultată din vânzarea produselor sau serviciilor ori descreșterea datoriilor ca rezultat al anulării unei datorii).

Beneficiile economice reprezintă potențialul de a contribui, direct sau indirect, la fluxul de numerar sau echivalente de numerar către entitate. Această contribuție se reflectă fie sub forma creșterii intrărilor de numerar, fie sub forma reducerii ieșirilor de numerar, de exemplu, prin reducerea costurilor de producție.

Astfel, potențialul poate fi unul productiv, atunci când activul este utilizat separat sau împreună cu alte active pentru prestarea de servicii ori producerea de bunuri destinate vânzării de către entitate. De asemenea, potențialul poate îmbrăca forma convertibilității în numerar sau echivalente de numerar.

Cheltuielile sunt recunoscute în contul de profit și pierdere

atunci când se poate evalua în mod credibil o diminuare a beneficiilor economice viitoare legate de o scădere a valorii unui activ sau de o creștere a valorii unei datorii. Recunoașterea cheltuielilor are loc simultan cu recunoașterea creșterii valorii datoriilor sau a reducerii valorii activelor (de exemplu, drepturile salariale angajate sau amortizarea echipamentelor).

Potrivit principiului prudenței, la întocmirea situațiilor financiare anuale, recunoașterea și evaluarea trebuie realizate pe o bază prudentă și, în special:

- a) în contul de profit și pierdere poate fi inclus numai profitul realizat la data bilanțului;
- b) sunt recunoscute datoriile apărute în cursul exercițiului financiar curent sau al unui exercițiu precedent, chiar dacă acestea devin evidente numai între data bilanțului și data întocmirii acestuia;
- c) sunt recunoscute deprecierea, indiferent dacă rezultatul exercițiului financiar este pierdere sau profit. Înregistrarea ajustărilor pentru depreciere sau pierdere de valoare se efectuează pe seama conturilor de cheltuieli, indiferent de impactul acestora asupra contului de profit și pierdere.

Activele și veniturile nu trebuie să fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile, subevaluate.

Totuși, exercitarea prudenței nu permite, de exemplu, constituirea de provizioane excesive, subevaluarea deliberată a activelor sau veniturilor, dar nici supraevaluarea deliberată a datoriilor sau cheltuielilor, deoarece situațiile financiare nu ar mai fi neutre și nu ar mai avea calitatea de a fi credibile.

Conform principiului contabilității de angajamente, efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (și nu pe măsură ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului financiar, indiferent de data încasării veniturilor sau data plății cheltuielilor. Astfel, se vor evidenția în conturile de venituri și creanțele pentru care nu a fost întocmită încă factura (contul 418 „Clienți – facturi de întocmit”), respectiv în conturile de cheltuieli sau bunuri, datoriile pentru care nu s-a primit încă factura (contul 408 „Furnizori – facturi nesosite”).

În toate cazurile, înregistrarea în aceste conturi se efectuează pe baza documentelor care atestă livrarea bunurilor, respectiv prestarea serviciilor (de exemplu, avize de însoțire a mărfii, situații de lucrări etc.).

Veniturile și cheltuielile care rezultă direct și concomitent

Compensare dividende cu prețul autoturismului vândut asociatului

Cazuri practice

O companie trebuie să plătească dividende către asociat, însă nu are suficiente resurse financiare. În schimb, există posibilitatea să cedeze un autoturism din patrimoniu, însă nedumerirea contabilului este dacă se poate face o astfel de compensare și în ce condiții. Important de reținut este faptul că operațiunea este posibilă, dar numai după reținerea impozitului pentru dividendele distribuite asociatului respectiv.

Întrebare:

Societatea X este plătitoare de impozit pe profit, fără angajați și neplătitoare de TVA. Aceasta are de distribuit dividende nete aferente anilor 2023 și 2024, în valoare netă de 189.251,15 lei. Societatea deține un autoturism cu valoarea contabilă de 237.898,78 lei.

Vă rog să-mi confirmați dacă este posibilă distribuirea dividendelor în natură, respectiv transferul dreptului de proprietate asupra autoturismului către asociat, în limita sumei de dividende de ridicat, prin evaluarea acestuia la prețul corect de piață, și monografia contabilă pentru această situație.

Răspuns:

Din cele prezentate reiese că nu poate fi vorba de o distribuție propriu-zisă a dividendelor în natură, deoarece valoarea bunului (autoturismului) este mai mare decât valoarea dividendelor nete cuvenite asociatului (unic). În schimb, este posibilă o compensare parțială a datoriei asociatului către societate, pentru prețul aferent bunului care i-a fost vândut, cu datoria societății către asociat în contul dividendelor nete cuvenite acestuia în urma distribuirii, în temeiul prevederilor art. 1.615-1.620 din Codul civil. În acest sens, datoriile reciproce se sting prin compensație până la concurența celei mai mici dintre ele, compensația operând de plin drept de îndată ce există două datorii certe, lichide și exigibile, oricare ar fi izvorul lor, și care au ca obiect o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură.

Vânzarea bunului (autoturismului) către asociatul unic se va face la valoarea de piață, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (4) din Codul fiscal.

Înregistrările contabile sunt:

● Distribuirea profitului net contabil din exercițiile anterioare pentru dividende:

1171	=	457	210.279,15 lei
------	---	-----	----------------

„Rezultatul reportat reprezentând profitul rerepartizat sau pierderea neacoperită”	=	„Dividende de plată”
--	---	----------------------

● Reținerea impozitului pe veniturile din dividende (10% în prezent):

457	=	446	21.028 lei
„Dividende de plată”		„Alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”	

● Vânzarea autoturismului către asociat la valoarea de piață (să zicem 220.000 lei):

461	=	7583	220.000 lei
„Debitori diverși”		„Venituri din vânzarea activelor și alt operațiuni de capital”	

● Scoaterea din evidență a autoturismului vândut, ținând cont de amortizarea acumulată (să zicem 5.000 lei):

%	=	2133	237.898,78 lei
		„Mijloace de transport”	
6583			232.898,78 lei
„Cheltuieli privind activele cedate și alte operațiuni de capital”			
2813			5.000,00 lei
„Amortizarea instalațiilor și mijloacelor de transport”			

● Compensarea parțială a dividendelor nete cuvenite cu datoria asociatului pentru autoturism:

457	=	461	189.251,15 lei
„Dividende de plată”		„Debitori diverși”	

● Plata restului de preț neacoperit din dividendele cuvenite:

457	=	5121	30.748,85 lei
„Dividende de plată”		„Conturi la bănci în lei”	

Tratament fiscal. Sumă plătită într-un cont greșit

Sunt cazuri în care o societate care intenționează să achiziționeze un produs primește o factură proformă de la un furnizor în care este menționat un cont eronat (mai ales în tranzacțiile cu societăți externe). Mai târziu, se dovedește că acea societate este inexistentă și că, de fapt, suma a fost plătită într-un cont al unei persoane fizice imposibil de identificat. Contabilii se întreabă ce trebuie să facă în această situație, mai exact dacă este corect să treacă avansul nerecuperat pe cheltuieli. Dacă societatea a întreprins demersuri pentru recuperarea sumei, atunci aceasta se poate trece pe cheltuieli, însă va fi nedeductibilă la calculul rezultatului fiscal.

Întrebare:

Cum pot trata din punct de vedere fiscal o sumă de 60.000 euro plătită într-un cont greșit din Marea Britanie (care nu mai poate fi recuperată deoarece factura proformă era emisă de o societate inexistentă)? Factura proformă reprezenta un avans către un furnizor din Italia.

Răspuns:

În cazul în care suma nu mai poate fi recuperată, aceasta reprezintă o cheltuială cu pierderi din creanțe, nedeductibilă din punct de vedere fiscal, conform art. 25 alin. (4) lit. h) din Codul fiscal:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

h) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 26, precum și cele înregistrate în alte cazuri decât următoarele:

1. punerea în aplicare a unui plan de reorganizare confirmat printr-o sentință judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2014;
2. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;
3. debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;
4. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesori;
5. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul;
6. au fost încheiate contracte de asigurare.

Așadar, deoarece nu vă încadrați în nicio excepție, opinia mea este că suma de 60.000 euro trebuie inclusă pe cheltuieli, fiind vorba despre un avans acordat care nu mai poate fi recuperat:

654	=	409*
„Pierderi din creanțe și debitori diverși”		Furnizori – debitori”

*cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

Contract de mandat. Impozit și contribuții datorate

În cazul contractelor de mandat există obligații fiscale de plată similare veniturilor salariale, însă acest contract nu se declară în ReviSal.

Contractul de mandat reprezintă o formă specifică de colaborare între o persoană fizică și o companie, în care persoana fizică, numită mandatar, își asumă responsabilitatea de a gestiona anumite activități în interesul companiei. Din punct de vedere fiscal, acest tip de venituri este tratat în mod similar cu veniturile salariale, conform Codului Fiscal.

Deseori, contractul de mandat este utilizat pentru a oficializa relația unei societăți cu administratorul său, în schimbul unei remunerații.

Întrebare:

La contractul de mandat ce taxe se plătesc?

Răspuns:

Veniturile obținute în baza unui contract de mandat sunt considerate venituri asimilate salariilor și sunt supuse următoarelor impozite și contribuții:

- Impozit pe veniturile din salarii în cotă de 10% (conform art. 76 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal). În cazul contractului de mandat nu se acordă deducere personală.

Suspendare temporară a activității. Aspecte fiscale

Din diverse motive, firmele apelează tot mai des la suspendarea temporară a activității, pe care o declară la ONRC. Asociații își pun întrebarea dacă pot primi dividende pentru profitul realizat în perioade anterioare, în condițiile în care societatea se află în suspendare temporară de activitate.

Menționăm că acest lucru este posibil, întrucât distribuția de dividende nu înseamnă că societatea desfășoară activități economice (acestea constând în livrări de bunuri și/sau prestări de servicii).

Întrebare:

O societate, plătitoare de TVA la încasare, cu regim de impozitare aplicat pentru microîntreprinderi și cu asociat unic care este și administrator, dorește suspendarea activității începând cu data de 15.12.2025 pe o perioadă de cel puțin 1 an, deoarece asociatul urmează să plece din țară.

Societatea a ridicat dividende interimare în anul 2025 pe baza situațiilor financiare interimare întocmite la data de 30.09.2025, iar pentru perioada 01.10.2025-15.12.2025, societatea va desfășura activitate și va avea încasări. Prin urmare, la data de 15.12.2025, când se va suspenda activitatea, societatea va avea disponibil în conturile bancare.

1. Societatea în anul 2026 poate să repartizeze la dividende profitul anului 2025 și să plătească dividende asociatului, chiar dacă are suspendată activitatea?

2. La reluarea activității, cel mai probabil în anul 2027, va putea păstra regimul de impozitare pe venitul microîntreprinderilor?

Răspuns:

Întrucât distribuția de dividende nu reprezintă o activitate economică (livrare de bunuri sau prestare de servicii), societatea poate distribui dividende către asociați chiar dacă are activitatea suspendată la ONRC. De asemenea, poate efectua plăți pentru contabil sau alți colaboratori și poate depune declarațiile cerute de legea fiscală sau alte legi speciale.

Potrivit art. 47 alin. (1) din Codul fiscal, în sensul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, o microîntreprin-

dere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

- a) ABROGAT
- b) ABROGAT
- c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 250.000 euro, respectiv 100.000 euro începând cu 1 ianuarie 2026. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;
- d) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;
- e) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii;
- f) ABROGAT
- g) are cel puțin un salariat, cu excepția situației prevăzute la art. 48 alin. (3);
- h) are asociați/acționari care dețin, în mod direct sau indirect, peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot și este singura persoană juridică stabilită de către asociați/acționari să aplice prevederile prezentului titlu;
- i) a depus în termen situațiile financiare anuale, dacă are această obligație potrivit legii.

Potrivit art. 48 alin. (2)-(3) din Codul fiscal:

Prin excepție de la prevederile art. 52, respectiv de la art. 47 alin. (1) și alin. (4), microîntreprinderea care se află în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, potrivit prevederilor legale, continuă să fie plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor pentru întreaga perioadă în care înregistrează această situație de inactivitate.

Astfel, pe toată perioada de suspendare a activității, societatea își păstrează regimul de plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

La reluarea activității se va aplica legislația fiscală valabilă la acea dată (anul 2027). Dacă legislația rămâne neschimbată, începând cu 01.01.2027, societatea va continua să aplice același regim de impozitare dacă la 31.12.2026 îndeplinește cumulativ condițiile menționate la art. 47 alin. (1) din Codul fiscal (precizate mai sus).

